

Kérdés azonosítószáma	23/2014
Hivatkozott jogszabály	CRR
Témakör	számveteli szabályok, default esemény
Jogszabályhely pontos megnevezése	
EBA TS vagy GL (ha releváns)	
Kérdés	<p>A magyar számviteli szabályok szerint már 30 nap után függővé kell tenni a kamatokat, miközben a CRR egyértelműen kimondja, hogy a le nem könyvelt kamatbevétel egyértelműen a nemfizetés valószínűségébe tartozik, tehát default-os. Így a 30-90 nap közötti be nem folyt kamatbevétel alapján default. Mondhatjuk-e, hogy a CRR ellenére a VKK-t ajánlatos alkalmazni, amely szerint:</p> <p>Vkk. 245. A magyar szabályozás a kamatot már 30 napi késés után függővé teszi. A Felügyelet véleménye szerint a kamat függővé tétele olyan indikáció, amely figyelmeztető jel, azonban nem vált ki automatikus default eseményt és ezért elfogadhatónak tartja, ha önmagában a kamatfizetés 30 napos függővé tétele nem, csak 90 nap késedelem – vagyis legalább 60 napja függő státuszban levő – és az objektív küszöbértéket meghaladó kamatkövetelés – után vált ki nemteljesítést.</p>
Kérdés háttere	
MNB álláspont	<p>A hazai számviteli szabályok és a CRR alapján egyértelmű, hogy már a 30 napos késedelem is default eseményt indukál. Ezt az eredetileg nem szándékolt következményt az MNB jogértelmezéssel vagy állásfoglalással nem tudja megváltoztatni. Amennyiben a Bankszövetség javasolja a számviteli kormányrendelet olyan módosítását, ami a kamat függővé tétel kapcsán előírt 30 napot 90 napra emeli, az támogatható az MNB részéről, mert ellenkező esetben indokolatlanul magas lenne a default kitettségek aránya.</p> <p>A CRR 178. cikk (1) bekezdése értelmében egy adott ügyfél nemteljesítését akkor kell megtörténné tekinteni, ha a következők közül valamelyik vagy mindkettő bekövetkezik:</p> <p>a) az intézmény úgy véli, hogy az ügyfél valószínűsíthetően nem fogja teljes egészében teljesíteni hitelkötelezettségeit az intézmény, annak anyavállalata vagy valamely leányvállalata felé, hacsak az intézmény nem folyamodik visszkéréshez a biztosíték lehívása érdekében;</p> <p>b) a ügyfeleknek az intézménnyel, anyavállalattal vagy bármely leányvállalatával szembeni jelentős hitelkötelezettsége 90 napon túl késedelmes.</p> <p>A CRR 178. cikk (3) bekezdés a) pontja szerint a fenti (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a nemfizetés valószínűségét jelző tényezők közé tartozik, ha az intézmény a hitelkötelezettség kamatait be nem folytként könyveli el.</p> <p>A Hitkr. 17. § (1) bekezdés a) pontja szerint az év közben járó kamatokat, kamatjellegű jutalékokat az esedékesség időpontjában függővé kell tenni, ha az alapköveteléshez kapcsolódó egy vagy több tőketörlesztő rész, illetve kamattörlesztő rész 30 napos vagy azt meghaladó idejű késedelembe van.</p> <p>Először is szükséges leszögezni, hogy a CRR 178. cikk (1) bekezdése akként értelmezendő, hogy ha bármelyik feltétel megvalósul, az ügyfél Default kategóriába sorolandó. Ezt azért szükséges hangsúlyozni, mert a</p>

Társaság véleményével ellentétben az MNB álláspontja szerint nincs ellentmondás a között, hogy a Hitkr. 17. § (1) bekezdés a) pontja és a CRR 178. cikk (3) bekezdés a) pontja együttesen értelmezhető úgy is, hogy a 30 napos kamatkésedelem esetén az érintett ügyfelet Default kategóriába kell sorolni és a CRR 178. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti azon „főszabály” között, miszerint a 90 napon túli jelentős késedelem esetén kell az ügyfelet nemteljesítőnek tekinteni. A CRR szerint a kamatok függővé tétele egy önálló „nemteltjesítési eset”, azaz a 90 napos késedelem nélkül is megvalósulhat.

A Hitkr. által a kamatok, kamat jellegű bevételek 30 napos vagy azt meghaladó idejű késedelem esetére előírt kamat függővé tétel egy speciális magyar szabályozás, közgazdasági szempontból nézve az az eljárás, hogy ezzel a követelés automatikusan a Default kategóriába kerüljön és a tőkekövetelményét is ezen kategória alapján kelljen számítani, túlságosan szigorú és indokolatlan. Egyébként is az MNB álláspontja szerint a kamat függővé tétel csak egy jelzés, nem generálja automatikusan a Default státuszba kerülést csak akkor, ha az intézmény – belső szabályzatában kidolgozott szempontok mentén – úgy véli, hogy ez nemfizetést vetít előre. Ez összhangban áll az IFRS szerinti kamat függővé tétel értelmezésével is és nem zárja ki annak a lehetőségét sem, hogy a követelés már 90 napnál rövidebb késedelem esetén is a Default státuszba kerüljön, amennyiben az intézmény úgy véli, hogy a kamat függővé tétel azt vetíti előre, hogy az ügyfél valószínűsíthetően nem fogja teljes egészében teljesíteni hitelkötelezettségeit.

Felhívja az MNB ugyanakkor a figyelmet arra, hogy a kockázati kontroll folyamatnak részét kell, hogy képezze a függővé tett kamattal érintett ügyletek Default státusza helyességének ellenőrzése.

Az MNB felhívja továbbá az intézmények figyelmét arra, hogy az EBA a közeljövőben el fogja készíteni a Default definícióra vonatkozó ajánlását, amely a későbbiekben tovább pontosíthatja a fenti válaszokat. Az adatszolgáltatásban használt nemteljesítés (non-performing) fogalom nem azonos a CRR szerinti értelemben a tőkekövetelmény számításához használt Default fogalommal.